

ser er lykkedes. Rækker man terroristerne en lillefinger, så tager de hele hånden.

I det forgangne år foreslog Dansk Folkeparti at forbyde Hizb-ut-Tahrir, en bevægelse, der har opfordret til mord på jøder og folketingsmedlemmer og har sagt god for terrorangreb i Danmark. Det ville Folketingets flertal ikke være med til, heller ikke formanden for Socialistisk Folkeparti, hr. Villy Søvndal, der ellers havde bedt Hizb-ut-Tahrir om at skride ad helvede til – undskyld, formand, men det var det, der blev sagt – og varslet en 100.000-mand-høj demonstration mod fundamentalisme, en demonstration, som jeg nu forstår er aflyst. Det er i øvrigt den samme hr. Villy Søvndal, der siger, at han personligt ikke bryder sig om muslimske hovedtørklæder, men som her i Folketinget end ikke har tænkt sig at stemme for et forslag om at forbyde juridiske dommere at iklæde sig det muslimske hovedtørklæde.

Ja, vi har diskuteret tørklæder meget her i foråret, og det er berettiget, for tørklædernes indtog i Danmark er en form for rambuk, der skal tjene som første skridt til at introducere mere islamisk lov i det her land. Accepterer vi først, at dommere i vores retssale kan iklæde sig islamismens emblem, er næste skridt, at dansk lov også skal tage hensyn til shariabestemmelserne.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg helst så det muslimske tørklæde væk fra alle offentlige arbejdspladser. Hvorfor skal en socialrådgiver agere reklamesøjle for islam, når hun møder en klient? Hvorfor skal skoleelever i danske folkeskoler møde en lærer iklædt hovedtørklæde? Det svar, jeg indtil nu har fået, er, at der jo bare sådan er tale om 30 g stof, som vi skal tolerere. Spørg nogle af de herboende iranske kvinder, der er flygtet fra Khomeinistyrer i Iran, om det bare er 30 g stof, spørg Ayaan Hirsi Ali, spørg Chadortt Djavann.

Ud over Europa har man forbudt muslimske lærere, offentligt ansatte og naturligvis også dommere at bære hovedtørklæde, simpelt hen fordi det er indlysende for enhver – eller burde være det – at et muslimsk hovedtørklæde sender nogle signaler, som man ikke skal blande ind i sit erhverv som lærer, socialrådgiver eller dommer.

Det er helt misforstået, når det hævdes, at tilladelsen til at bære tørklæde har noget som helst med tolerance at gøre. Man bør altså vende om; de, der kalder sig liberale her i Folketingssalen og ude i samfundet, bør vende om, det har intet med liberalisme eller tolerance at gøre. For det

første repræsenterer tørklædet alt andet end tolerance, og for det andet har tørklædernes indtog i retssalen betydet, at vi nu skal acceptere alle mulige tilkendegivelser om sympatier og antipatier for det ene eller det andet i en retssal, hvor det før var alfa og omega, at alle dommere og domsmænd fremstod neutralt.

Mange her i salen hævder at være kritiske over for islamisterne og plæderer samtidig for en lempelse af udlændingepolitikken: afskaffelse af 24-års-reglen og tilknytningskravet, en mere lempelig fortolkning af udlændingereglerne, lettere adgang til statsborgerskab, opholdstilladelse til afviste asylansøgere, der ikke for tiden kan tvangshjemsendes, ja, selv opholdstilladelse til kriminelle, der er dømt til udvisning.

De to ting kan ikke forenes. En stram udlændingepolitik er et absolut nødvendigt værn mod den fremtrængende islamisme. Man kan ikke være imod en stram udlændingepolitik og samtidig bekæmpe islamisterne. Konsekvensen af en slappere udlændingepolitik er nemlig flere islamister til Danmark.

I EU arbejder man efter fransk ønske for tiden for en fælles udlændingepolitik. Inden år 2010 skal de 27 EU-lande indføre fælles garantier for asyl og en ensartet flygtningestatus.

En af nyskabelserne, som der søges tilslutning til, er, at man skal kunne ansøge om asyl i EU, selv om man befinder sig uden for Europa. Torsdag den 5. juni vedtog EU, at man højst må tilbageholde en afvist asylsøger i 18 måneder.

Det er bare to eksempler på, at EU's udlændingepolitik er en slap udlændingepolitik, og at den danske udlændingepolitik vil gå fløjten med en ophævelse af forbeholdet, uanset statsministerens forsikringer om det modsatte. Et regeringsskifte kan medføre, at venstrefløjen ekspederer ansvaret for dansk udlændingepolitik til Bruxelles, og så vil vi aldrig nogen sinde kunne få ansvaret tilbage til Folketinget.

Kl. 13:11

Så vil jeg godt kvittere for statsministerens tale her tidligere på dagen. Jeg syntes, den langt hen ad vejen var rigtig god. Jeg synes, det er godt, at statsministeren – og jeg mener statsministeren og regeringen og vi alle sammen i øvrigt – har grund til optimisme, at vi har grund til at være stolte af det, vi har gjort, specielt Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative, men også de partier, som langt hen ad vejen har været med til at gennemføre reformer.

Jeg er stolt af, at vi har en statsminister, som kan stå på den her talerstol og sige, at nu har vi